

A GUINOVART

Frederic Amat
Juan de Andrés
Serafina Balasch i Puig
Albert Bayona
Toni Blanco
Francesc Bordas
Alfons Borrell
Àngels Bosch
Josep de Ca l'Estrany
Domènec Corbella
Rosa Cortés
Adrià Creus Boix
Xavier Déu
Pere Díez Gil
Àngel Eroles
Uwe Geest
Maria Girona
Ramon Guixé
Albert Gusi
María Helguera
Joan Hernández-Pijuan
Jovan Horvath
Ernest Ibàñez Neach
Gregorio Iglesias Mayo
Àngel Jové
Jordi Jové
Guillem Llabrés
Antoni Llena
Joanpere Massana
Rufino Mesa
Josep Minguell
Manuel Morales Espinosa
Mario Pasqualotto
Fèlix Plantalech
Carles Pujol
Albert Ràfols-Casamada
Carme Riera
Humberto Rivas
Martí Rom
Benet Rossell
Lourdes Sampol
Rosa Siré
Francesc Todó
Montse Torres
Lluís Trepal
Guillem Viladot
David Ymberton

ORGANITZA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

PATROCINA

Fundación **SORIGUÉ**

AMB EL SUPORT

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

COL·LABORA
Companyia Teatreclàssic

BIBLIOTECA PÚBLICA DE LLEIDA

Rambla d'Aragó, 10
25002 Lleida
Tel 973 27 90 70
bp lleida.cultura@gencat.net

de dilluns a divendres, de 10 h a 20 h
dissabte, de 10 h a 14 h

FUNDACIÓ PRIVADA ESPAI GUINOVART

Plaça del Mercat, sn
25310 Agramunt, Urgell, Lleida
Tel | Fax 973 39 09 04
espaiguinovart@teleline.es

de dimarts a divendres de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
dissabte d'11 h a 14 h i de 16 h a 19 h
diumenge d'11 h a 14 h

A Guinovart

Biblioteca Pública de Lleida
2 al 31 d'octubre 2003

Fundació Privada Espai Guinovart Agramunt
5 d'octubre | 8 de novembre 2003

"A GUINOVART", UNA ASSEMBLEA LLIBERTÀRIA DE LES ARTS

Essent Josep Guinovart un home que defuig visceralment qualsevol forma, per mínima que sigui, de culte a la personalitat, i encara menys si aquesta és la seva, poden semblar paradoxals la celebració de l'Any Guinovart i el fet de fer una mostra intitulada precisament "A Guinovart".

La iniciativa de l'exposició "A Guinovart", l'ha tinguda la Fundació Espai Guinovart, d'Agramunt, amb l'objectiu de subratllar i afermar la tasca d'acostar l'art contemporani a les comarques de Ponent que aquest Espai ha endegat del 1994 ençà amb l'organització regular d'exposicions d'artistes reconeguts i d'altres que aporten inquietuds renovadores.

L'exposició "A Guinovart" té lloc en dos àmbits, a la Biblioteca Pública de Lleida i a l'Espai Guinovart d'Agramunt; i consta d'una cinquantena d'obres, una de cadascun dels cinquanta artistes que hi participen, els quals de fet conformen una àmplia selecció dels qui han exposat a l'Espai Guinovart des de la seva inauguració.

El catàleg de la mostra va més orientat a complementar-la literàriament que no a catalogar-ne i comentar-ne les obres (tot i que això també s'hi fa). D'aquesta manera, a "A Guinovart", a la dimensió dels artistes se n'afegeix una altra, la d'uns poetes i d'altres escriptors.

Ja al text del catàleg inaugural de l'Espai Guinovart era citat un poema, "El vendaval", de Pere Gimferrer:

"(...) la desafecció del mot i el món visible:
diem mots, però no diem el món. (...)
I ni tan sols de signes vivim: del so dels signes,
no la vida del mot, sinó la pell del so.
L'entelament del món a l'obaga dels mots."

I és que sí, a l'obaga dels mots i amb la pell del so dels signes, el món s'entela, es fa poètic. És la grandesa de l'escriptura, i igualment és la virtut de l'art. Així, l'artista fa signes, no fa pas 'el món', ans sí que fa 'el seu món', que té, emperò, com a referent 'un món', que per Guinovart és el món rural de Ponent, d'Agramunt, la fúria de l'inconscient que li puja des de la seva infantesa i que provoca un vendaval de sensacions viscudes, de records de vivències, la qual cosa remet a les arrels d'una cultura, les quals podem copsar a l'Espai Guinovart.

En efecte, en art i en poesia, hi són superades les contradiccions; tots els enigmes hi són resolts. Esdevenidor, present i passat, així com el somni i la vigília, s'unifiquen en la gran ventúria ascendent, preconscient, i els temps i els llocs s'uneixen i es confonen. I idees abstractes representades metafòricament o contrametafòricament, i emblemes de símbols d'altres símbols, s'hi amalgamen per dibuixar al·legories noves o antial·legories.

Per consegüent, el conjunt de les obres exposades "irrepresenta" (perquè la representació hi és esventada pel cop de vent que ve de la Panadella, la porta de Ponent), és a dir, presenta una gran batalla entre moltes de les forces de l'art: el xoc de moltes visions contradictòries i fins i tot antagòniques.

En aquesta presentació col·lectiva i "irrepresentada" (la suma i resta de l'art entès per cadascú de la manera -àdhuc representativa- que més li plau), la crida anàrquica a fer l'exposició, l'absència de criteri estètic unívoc, la manca de comissariats dirigistes, la negació de la por de caure en el barrejum indiscriminat (el qual és inseparable de la creació col·lectivitzada), l'afirmació de la llibertat individual i radical, i la bandera llibertària que reclama quaranta-set artistes (no necessàriament àcrates) onegen, per la rebufada de la Història, damunt Guinovart nen i els seus dos germans i la seva mare, que fugen del front de guerra tot caminant des d'Agramunt fins a Cervera per agafar el darrer tren republicà que sortirà de Ponent cap a Barcelona.

La confrontació estètica -i no pas competició, en absolut!- que suposa "A Guinovart" és un reflex assembleari -i esbiaixat per la fresqueta de la marinada- del col·lotge artístic que és desenvolupat permanentment a l'Espai Guinovart. I de tot plegat, per sort, no en surten conclusions. Que cadascun dels espectadors deixi enrere la passivitat i actuï, que vol dir que miri, que creï el seu món a l'obaga d'una cinquantena d'ulls (si no l'enlluernen i el confonen), que suspengui el judici a fi que aquest se li pugui transformar.

Carles Hac Mor i Ester Xargay

"A GUINOVART", UNA ASAMBLEA LIBERTARIA DE LAS ARTES

Siendo Josep Guinovart un hombre que rehuye visceralmente cualquier forma, por mínima que sea, de culto a la personalidad, y todavía menos si ésta es la suya, pueden parecer paradójicas la celebración del Año Guinovart y el hecho de organizar una muestra titulada precisamente "A Guinovart".

Ha tenido la iniciativa de la exposición "A Guinovart" la Fundació Espai Guinovart, de Agramunt, con el objetivo de subrayar y afirmar la labor de acercar el arte contemporáneo a las comarcas de Ponent que este Espacio ha encauzado, desde 1994, mediante la organización regular de exposiciones de artistas reconocidos y de otros que aportan inquietudes renovadoras.

La exposición "A Guinovart" se efectua en dos ámbitos, en la Biblioteca Pública de Lleida y en el Espai Guinovart de Agramunt; y consta de unas cincuenta obras, una de cada uno de los artistas que participan en ella, los cuales de hecho conforman una amplia selección de quienes han expuesto en el Espai Guinovart desde su inauguración.

El catálogo de la muestra está más orientado a complementarla literariamente que a catalogar y comentar las obras (aunque esto también se realiza). De esta manera, en "A Guinovart", a la dimensión de los artistas se añade otra, la de unos poetas y otros escritores.

Ya en el texto del catálogo inaugural del Espai Guinovart se citaba un poema, "El vendaval", de Pere Gimferrer:

*"(...) la desafección de la palabra y el mundo visible:
decimos palabras, pero no decimos el mundo. (...)
Y ni siquiera de signos vivimos: del sonido de los signos,
no la vida de la palabra, sino la piel del sonido.
La opacidad del mundo en la umbría de las palabras."*

Y es que sí, en la umbría de las palabras y con la piel del sonido de los signos, el mundo se empaña, se hace poético. Es la grandeza de la escritura, y igualmente es la virtud del arte. Así, el artista hace signos, no hace 'el mundo', pero sí que hace 'su mundo', que tiene, sin embargo, como referente 'un mundo', que para Guinovart es el mundo rural de Ponent, de Agramunt, la furia del inconsciente que le asciende desde su infancia y que provoca un vendaval de sensaciones vividas, de recuerdos de vivencias, lo cual remite a las raíces de una cultura, las cuales podemos aprehender en el Espai Guinovart.

En efecto, en arte y en poesía se superan las contradicciones; todos los enigmas se resuelven. Futuro, presente y pasado, así como los sueños y la vigilia, se unifican en la gran ventolera ascendente, preconsciente, y los tiempos y los lugares se unen y se confunden. E ideas abstractas representadas metafóricamente o contrametafóricamente, y emblemas de símbolos de otros símbolos, se amalgaman para dibujar nuevas alegorias o antiallegorias.

Por consiguiente, el conjunto de las obras expuestas "irrepresenta" (porque la representación es aventada por la ráfaga que viene de la Panadella, la puerta de Ponent), es decir, presenta una gran batalla entre muchas de las fuerzas del arte: el choque de muchas visiones contradictorias y hasta antagónicas.

En esta presentación colectiva y "irrepresentada" (la suma y la resta del arte entendido por cada uno de la manera -incluso representativa- que más le plazca), el llamamiento anárquico a confluír en la exposición, la ausencia de criterio estético unívoco y de comisariados dirigistas, la negación del miedo a caer en la mezcolanza indiscriminada (el cual es inseparable de la creación colectivizada), la afirmación de la libertad individual y radical, y la bandera libertaria que reclama cuarenta y siete artistas (no necesariamente ácratas) ondean, por el rebufar de la Historia, sobre Guinovart niño y sus dos hermanos y su madre, que huyen del frente de guerra a pie desde Agramunt hasta Cervera para coger el último tren republicano que saldrá de Ponent hacia Barcelona.

La confrontación estética -y no competición, en absoluto!- que supone "A Guinovart" es un reflejo assembleario -y sesgado por la frescura de la marinada- del coloquio artístico que se desarrolla permanentemente en el Espai Guinovart. Y de todo ello, por suerte, no surgen conclusiones. Que cada uno de los espectadores deje atrás la pasividad y actúe, que quiere decir que mire, que cree su mundo en la umbría de una cinquentena de ojos (si no le deslumbran y le confunden), que suspenda el juicio a fin de que éste se le pueda transformar.

Traducido del catalán por Neus Xammar

Carles Hac Mor y Ester Xargay

L'il·lustríssim Sr. Ramon Muixí i Calderó, Alcalde d'Agramunt, i el Sr. Francesc Vidal i Codina, Coordinador Territorial del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya a Lleida, es compaluen a convidar-vos a les inauguracions de les exposicions **A GUINOVART** que tindran lloc els propers dies:

Dijous, dia **2 d'octubre**, a la **Biblioteca Pública de Lleida**, a les 20.00h.

Diuenge dia **5 d'octubre**, a la **Fundació Privada Espai Guinovart d' Agramunt**, a les 12.30h.

La cloenda de l'**ANY GUINOVART** anirà a càrrec de la **Companyia Teatredetics**. L'acte tindrà lloc el **dissabte 8 de novembre** a les 21.00h a la **Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt**.

A GUINOVART L'exposició col·lectiva, a cura de Carles Hac-Mor i Ester Xargay, i, realitzada conjuntament a la Biblioteca Pública de Lleida i a l'Espai Guinovart d'Agramunt, presenta l'obra de quaranta-set artistes vinculats a la Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt en els seus deu anys de funcionament.

La mostra és la darrera de les activitats que tanca l'ANY GUINOVART, organitzat per l'Ajuntament d'Agramunt amb la col·laboració de la Fundació Privada Espai Guinovart, durant el que s'han realitzat tot un seguit d'activitats en commemoració del 75è. aniversari de l'artista.